

+

Hørtes en svag klokkeklang når solen stod op?

2

JA

NEJ

+

Det var vanskeligt at høre klokken i byen?

1

JA

NEJ

+

Klokken hørtes bedst inde i byen?

2

JA

NEJ

+

Ved egetræerne i kanten af skoven tog folket sig et hvil?

2

JA

NEJ

+

En konditor slog sit telt op ude ved kanten af skoven?

1

JA

NEJ

+

Det var romantisk at drikke te under klokken ved konditoren?

1

JA

NEJ

+

Klokken over konditorens telt var lavet af jern?

2

JA

NEJ

+

Klokkestrengen var knyttet af uld?

2

JA

NEJ

+

Kejseren kendte godt klokkelyden?

1

JA

NEJ

+

Den der fandt klokken vil blive udnævnt til landets præst?

2

JA

NEJ

* (This marks the end of the questions - write story text below)

Om aftenen i de snævre gader i den store by, når solen gik ned, og skyerne skinnede som guld oppe mellem skorstenene, hørte tit snart den ene snart den anden en underlig lyd, ligesom klangen af en kirkeklokke, men det var kun et øjeblik den hørtes, for der var sådan en rumlen med vogne og sådan en råben, og det forstyrrer. Nu ringer aften klokken! sagde man, nu går solen ned.

De, som gik uden for byen, hvor husene lå længere fra hinanden med haver og små marker, så aftenhimlen endnu prægtigere og hørte langt stærkere klangen af klokken, det var som kom lyden fra en kirke dybt inde i den stille, duftende skov; og folk så derhen, og blev ganske højtidelige.

Nu gik mange tider, den ene sagde til den anden; Mon der er en kirke der ude i skoven? Den klokke har dog en underlig, dejlig klang, skal vi ikke tage derud og se lidt nærmere på den. Og de rige folk de kørte og de fattige gik, men vejen blev dem så underlig lang, og da de kom til en hel del piletræer, der voksede ved udkanten af skoven, så satte de sig der og så op i de lange grene og troede, at de var rigtigt i det grønne; konditoren inde fra byen kom derud og slog sit telt op, og så kom der nok en konditor, og han hængte en klokke op lige over sit telt, og det en klokke af lærred, en som var tjæret for at kunne tåle regnen, og kneblen manglede. Når så folk tog hjem igen, sagde de, at det havde været så romantisk, og det betyder noget ganske uden for tevand. Tre personer forsikrede, at de var trængt ind i skoven lige til, hvor den endte, og de havde altid hørt den underlige klokkeklang, men det var der for dem, ligesom den kom inde fra byen; den ene skrev en hel vise derom og sagde, at klokken klang som en moders stemme til et kært klogt barn, ingen melodi var dejligere end klokkens klang.

Landets kejser blev også opmærksom derpå og lovede, at den som ret kunne opdage, hvorfra lyden kom, skulle få titlen af Verdens Klokker og det selv om det ikke var en klokke.

Nu gik da mange til skoven for det gode levebrøds skyld; men der var kun én, som kom hjem med en slags forklaring, ingen havde været dybt nok inde, og han da ikke heller, men han sagde dog, at klokke lyden kom fra en meget stor ugle i et hult træ, det var sådan en visdomsugle, som idelig slog sit hoved mod træet, men om lyden kom fra dens hoved eller fra den hule stamme, det kunne han ikke endnu med bestemthed sige, og så blev han ansat som Verdens Klokker og skrev hvert år en lille afhandling om uglen; men lige meget vidste man.